

gaard. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om avancestop, se side 260. Betænkning (B. sp. 173) afgivet ¹⁸/₁₀. 2. beh. ²³/₁₀ (F. sp. 763). Taget tilbage.

Med henblik på at folketinget kunne få lejlighed til at behandle og vedtage mere varige prislove, *foresloges den gældende avancestoplov*, der ville udløbe den 1. november 1968, *forlænget til 1. februar 1969*, dog med mulighed for fortsat gyldighed, såfremt folketinget ikke inden da havde vedtaget en mere permanent lov.

Forslaget fremsattes sammen med det nedenfor omtalte *forslag til lov om ændring af lov om vejledende priser og om prisstop for tjenesteydelser*, som havde tilsvarende sigte.

Ved fremsættelsen begrundede *ordføreren for forslagsstillerne, Poul Dam*, de to forslag på følgende måde:

„Vore forslag om en forlænget gyldighed for disse pris- og avancelove indeholder ingen anerkendelse af disse reglers egnethed som permanente love på disse områder. De er nødvendigvis kun anvendelige i en vis overgangsperiode.

Det er vel efter vor opfattelse godt og forsvarligt, at de forlænges i de foreslåede tre måneder, men det er ikke hovedformålet med lovforslagene. Hovedformålet er at give folketinget tid til at bearbejde de indhøstede erfaringer, at drøfte problematikken om prisudviklingen og på dette grundlag vedtage de nye varigere regler, som er nødvendige på dette for hele økonomien meget vigtige område, før de gældende midlertidige regler falder væk.

På alle de tre hovedområder, som lovene omfatter, er der behov for regler, der kan regulere prisudviklingen.

Loven om avancestop kan i det lange løb forhindre rationalisering, fordi afskrivning på maskiner indgår i den bruttoavance, loven lægger loft over, medens bortfald af direkte lønomkostninger medfører pligt for virksomheden til at sænke priserne. Også for handelen kan loven medvirke til en vis stivhed i mønstret for varefordelingen. Disse langtidsvirkninger erkender vi, men det er uberettiget at slutte herfra og til, at de funktioner, som loven i øvrigt udfylder, kan undværes. Loven må afløses af regler, som giver monopoltilsynet adgang til at afbøde virkningerne af mangel på effektiv konkurrence og gribe ind over for urimelige priser og prisforskelle.

Loven om stop for prisstigninger på tjenesteydelser kan i det lange løb have visse uheldige sociale virkninger. Mange af de mennesker, der sælger tjenesteydelser, har relativt små indkomster, og det vil ikke være rimeligt at afskære dem fra at deltage i den almindelige indkomstudvikling. På den anden side er der en så stor spredning i